

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระเทียมของประเทศไทยได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพดีที่สุดใน ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือให้กลิ่นที่หอมฉุน และมีรสเผ็ด เหมาะกับการแปรรูปทุกชนิดโดยเฉพาะ เครื่องเทศ และน้ำพริก กระเทียมถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจหลักชนิดหนึ่งของไทย ที่นิยมปลูกกันเป็นจำนวนมากในภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน หากมองในภาพรวมของการปลูกกระเทียมทั้งประเทศ พบว่า ในปี 2558 มีเนื้อที่เพาะปลูก 73,277 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว 73,061 ไร่ และผลผลิตที่ได้รับเท่ากับ 67,686 ตัน ซึ่งลดลงจากปี 2557 นอกจากนี้ กระเทียมเป็นพืชที่มีการเพาะปลูกโดยส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ ซึ่งมีจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีเนื้อที่เพาะปลูกกระเทียมในระดับที่สูงเป็นอันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1.1 ในปี 2558 จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีเนื้อที่เพาะปลูกเท่ากับ 23,114 ไร่ และ 19,111 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยวเท่ากับ 23,114 ไร่ และ 19,111 ไร่ และผลผลิตที่ได้รับเท่ากับ 26,466 ตัน และ 18,786 ตัน ตามลำดับ ซึ่งลดลงจากปี 2557 โดยสาเหตุเนื่องมาจากพันธุ์กระเทียมที่มีราคาแพงและหายาก ทำให้เกษตรกรขาดแคลนพันธุ์ที่จะปลูก อีกทั้งกระเทียมยังเป็นพืชที่มีการลงทุนสูงและต้องใช้เวลานานในการปลูก

ตารางที่ 1.1 เนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว และผลผลิต ของกระเทียมในประเทศไทย

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	94,704	79,719	73,277	92,974	79,146	73,016	79,442	72,109	67,686
ภาคเหนือ	94,046	78,868	72,686	92,395	78,358	72,463	79,025	71,479	67,264
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	658	851	591	579	788	553	417	630	422
เชียงราย	2,828	2,561	2,556	2,799	2,513	2,436	2,415	2,200	2,175
พะเยา	13,859	12,205	8,756	12,734	12,021	8,669	6,541	7,189	4,973
ลำปาง	10,948	9,098	8,845	10,948	9,050	8,845	5,890	6,323	6,298
ลำพูน	6,276	3,452	3,615	6,276	3,447	3,615	6,006	3,355	3,590
เชียงใหม่	29,842	25,488	23,114	29,557	25,437	23,114	32,379	28,674	26,466
แม่ฮ่องสอน	21,735	19,282	19,111	21,588	19,128	19,111	20,127	18,858	18,786
ตาก	5,482	4,276	4,304	5,427	4,256	4,299	3,994	3,328	3,478
อื่นๆ	3,734	3,357	2,976	3,645	3,294	2,927	2,090	2,182	1,921

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558.

สำหรับพื้นที่ปลูกกระเทียมในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเกษตรกรผู้ปลูกจำนวน 5,020 ราย (สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน, 2553 อ้างโดย ธนสิน เค้นเจริญกุล, 2555) โดยพื้นที่ปลูกกระเทียมที่มากที่สุด ใน จ.แม่ฮ่องสอน คือพื้นที่ อ.ปาย ซึ่งมีพื้นที่ปลูกกระเทียมเท่ากับ 7,958 ไร่ รองลงมาคือ อ.เมืองแม่ฮ่องสอน ที่มีพื้นที่การปลูกกระเทียมเท่ากับ 3,523 ไร่ ในขณะที่พื้นที่ปลูกกระเทียมที่น้อยที่สุดได้แก่พื้นที่ อ.สบเมย ที่มีเพียง 551 ไร่ ในทำนองเดียวกัน จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งเพาะปลูกกระเทียมที่สำคัญซึ่งประกอบไปด้วย อำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง อำเภอแม่อาว อำเภอไชยปราการ อำเภอแม่แตง อำเภอสะเมิง และในส่วนของอำเภออื่นๆ ได้มีการปลูกกระเทียมทั่วไปในปีการผลิต 2557/58 ซึ่งมีเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมทั้งหมด 4,516 ราย (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1, 2557) พื้นที่ปลูกโดยรวม 27,103 ไร่ และผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 3,308 กิโลกรัมต่อไร่

หากกล่าวถึงเรื่องการตลาดของกระเทียม ซึ่งแสดงดังตารางที่ 1.2 พบว่า ผลผลิตส่วนใหญ่ของกระเทียมพึ่งพาตลาดในประเทศเป็นหลัก โดยมีปริมาณที่ส่งออกขายไปยังต่างประเทศในจำนวนน้อย โดยข้อได้เปรียบของกระเทียมในประเทศไทยคือมีคุณลักษณะที่แห้ง มีกลิ่นหอม มีรสจัดเข้มข้น และเผ็ดกว่ากระเทียมประเทศจีน ในขณะที่ข้อเสียเปรียบคือ กระเทียมไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่ากระเทียมหัวใหญ่จากจีน ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในเรื่องราคาได้

ตารางที่ 1.2 การตลาดกระเทียมของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557

ประเภท	การส่งออก		การนำเข้า		ประเทศคู่ค้า	ประเทศคู่แข่ง
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)		
- กระเทียม สำหรับ ขยายพันธุ์	-	-	1,602.93	22.5	จีน	จีน พม่า
- กระเทียมสดหรือ แห้งเย็น	237.75	6.46	54,608.63	473.91	อินเดีย	
- หอมกระเทียมอื่น	71.35	0.72	274.73	6.53	ไต้หวัน	
- กระเทียมเป็นผง	246.77	16.940	1,021.02	89.0	โคลัมเบีย	
- กระเทียมไม่เป็นผง	89.0	5.01	2,527.22	42.85	อินโดนีเซีย	
					มาเลเซีย	
					พม่า	

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2558.

จากตารางที่ 1.2 การส่งออกกระเทียมในปี 2557 พบว่าได้ส่งออกกระเทียมสดหรือแห้งเย็นจำนวน 237.75 ตัน มีมูลค่าเท่ากับ 6.46 ล้านบาท หอมกระเทียมอื่นจำนวน 71.35 ตัน มูลค่าเท่ากับ 0.72 ล้านบาท กระเทียมที่เป็นผงจำนวน 246.77 ตัน มูลค่าเท่ากับ 16.940 ล้านบาท และกระเทียมไม่เป็นผงจำนวน 89 ตัน มูลค่าเท่ากับ 5.01 ล้านบาท และมีการนำเข้ากระเทียม สำหรับขยายพันธุ์ 1,602.93 ตัน

มูลค่าเท่ากับ 22.5 ล้านบาท กระเทียมสดหรือแช่เย็น 54,608.63 ตัน มูลค่าเท่ากับ 473.91 ล้านบาท หอม กระเทียมอื่นจำนวน 274.73 ตัน มูลค่าเท่ากับ 6.53 ล้านบาท กระเทียมเป็นผงจำนวน 1,021.02 ตัน มูลค่าเท่ากับ 89.0 ล้านบาท และกระเทียมไม่เป็นผงจำนวน 2,527.22 ตัน มูลค่าเท่ากับ 42.85 ล้านบาท อีกทั้งยังมีประเทศคู่ค้าที่สำคัญ คือ จีน อินเดีย ไต้หวัน โคลัมเบีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และพม่า และประเทศคู่แข่งที่สำคัญคือ จีนและพม่า (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2558)

จากข้อมูลสำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ข้อเสนอในการพัฒนากระเทียมโดยมุ่งเน้นมาตรการในการจัดการฟาร์มเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิตตามแนวทาง (GAP) ที่เชื่อมต่อกับ Good Manufacturing Practice (GMP) อย่างเป็นระบบ และมีเครือข่ายที่รับช่วงต่อกันได้เป็นลูกโซ่ (Supply/Value Chain Management) และจากข้อมูลสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2557) ได้กล่าวถึงผลผลิตกระเทียมที่ได้จากเกษตรกรที่ดำเนินการผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัย GAP ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถช่วยให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น เป็นตัวอย่างในการนำร่องของการเพิ่มมูลค่าของกระเทียมในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีการเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังเป็นตัวอย่างให้กับเกษตรกรได้ตระหนักและรู้ถึงคุณค่าของการผลิตภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย GAP แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการผลิตตามแนวทาง GAP

ในประเด็นของการได้รับการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของกระเทียมหัวในภาพรวมของทั้งประเทศ จะยังอยู่ในสถานะของการพิจารณาเบื้องต้น โดยสถานะแปลงทั้งหมดโดยรวมที่กำลังอยู่ในการพิจารณาเบื้องต้นเท่ากับ 1,004 แปลง ซึ่งมีจำนวนแปลงที่ขอเท่ากับ 1,249 แปลง และมีเนื้อที่ทั้งหมดเท่ากับ 2,973.69 ไร่ ซึ่งแสดงดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 จำนวนแปลงและเนื้อที่ปลูกกระเทียมที่ขอการรับรอง และสถานะของแปลงที่ได้รับการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP)

จังหวัด	จำนวนที่ขอการรับรอง		สถานะแปลง		
	จำนวนแปลง	เนื้อที่ (ไร่)	เบื้องต้น	ตรวจรับรอง	ได้ GAP
เพชรบูรณ์	354	955.15	354	-	-
ลำปาง	245	352.5	235	-	-
เชียงใหม่	213	936	44	-	-
แม่ฮ่องสอน	67	212	64	-	-
หนองคาย	60	20.85	57	-	-
นครพนม	58	126.5	29	-	-
อุดรดิตถ์	53	106	53	-	-
อื่นๆ	199	264.7	168	-	-
รวม	1,249	2,973.69	1,004	12	-

ที่มา: การจัดการคุณภาพการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช, 2558.

ในส่วนของจังหวัดที่ได้รับสถานะของการพิจารณาเบื้องต้นมากที่สุดคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ เท่ากับ 354 แปลง รองลงมาคือ จังหวัดลำปางเท่ากับ 235 แปลง จังหวัดแม่ฮ่องสอนเท่ากับ 64 แปลง จังหวัดเชียงใหม่เท่ากับ 44 แปลง และจังหวัดอื่นๆ เป็นต้น จะเห็นว่าในจังหวัดแม่ฮ่องสอนถึงแม้จะมีจำนวนแปลงที่ได้ขอการรับรองเพียง 67 แปลง แต่ในการขอการรับรองของจังหวัดนี้ได้รับการพิจารณาเบื้องต้น 64 แปลง แสดงให้เห็นถึงสถานะแปลงที่เข้าข่ายการปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในขณะที่จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนแปลงที่ขอการรับรองเท่ากับ 213 แปลง แต่ได้รับการพิจารณาเบื้องต้นเพียง 44 แปลง

ปัจจุบันเกษตรกรที่ปลูกกระเทียมในภาคเหนือกำลังพบกับปัญหาราคากระเทียมตกต่ำ เนื่องจากในประเทศไทยได้มีการลักลอบการนำเข้ากระเทียมจากประเทศจีนจำนวนมาก และในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการหลีกเลี่ยงการนำเข้ากระเทียมจากประเทศจีน เนื่องจากพบปัญหาสารเคมีตกค้าง ส่งผลให้กระเทียมจากประเทศจีนเข้ามายังประเทศไทยด้านจังหวัดมุกดาหารและจังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มพ่อค้าที่ใช้วิธีการหลีกเลี่ยงภาษีโดยการนำใบเสร็จการเสียภาษีนำเข้าจากศุลกากรมาใช้ ทำให้กระเทียมภายในประเทศเกิดปัญหาราคาตกต่ำ จากปัญหาราคาที่ลดลง การลงทุนที่สูง และค่าพันธุ์กระเทียมมีราคาแพง ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกพืชอื่นๆ เช่น มันฝรั่งพันธุ์โรงงานยาสูบ เป็นต้น ประกอบกับภาวะการณ์ซื้อขายที่ไม่ดี เนื่องจากมีการนำเข้ากระเทียมจากต่างประเทศในปริมาณมาก อีกทั้งโรงงานกระเทียมต้องมีการรับซื้อกระเทียมสดน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดการสต็อกสินค้าของพ่อค้าเป็นจำนวนมาก และพ่อค้าบางรายเกิดการขาดทุนเนื่องจากกระเทียมจากต่างประเทศเข้ามาขายแข่งขันกับตลาดภายในประเทศ ส่งผลให้ราคากระเทียมที่เกษตรกรขายได้ในปี 2558 ลดลงอีก ซึ่งราคากระเทียมนี้ลดลงต่ำกว่าร้อยละ 40 มีความรุนแรงกว่าทุกปี และส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียม

อีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาราคากระเทียมตกต่ำนี้ เกิดจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ส่งผลให้กระเทียมขนาดที่เล็กลง มีปัจจัยภายนอกจากการนำเข้ากระเทียมจากประเทศเพื่อนบ้านเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกระเทียมที่เข้ามาจากประเทศพม่า ที่คุณภาพใกล้เคียงกับของไทยอย่างมาก แต่มีต้นทุนการผลิตและค่าแรงงานที่ต่ำกว่า ซึ่งเชื่อกันว่าอาจจะมีการลักลอบนำเข้าโดยพ่อค้าคนกลางจำนวนมาก ส่งผลให้กระเทียมของไทยล้นตลาด ไม่มีระบบการจัดการด้านการตลาด และถูกกดราคา

นอกจากนี้ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปัจจุบันในทุกอำเภอกำลังมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตกระเทียมจากรไร่ เพื่อออกจำหน่ายให้กับพ่อค้า แต่ในปี 2558 นี้ ได้มีพ่อค้าเข้ามารับซื้อกระเทียมในจำนวนที่น้อย ทำให้เกษตรกรจะต้องเก็บผลผลิตและทำการขนส่งโยบรรทุกรถยนต์นำไปขายให้กับพ่อค้าด้วยตัวเอง ในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำให้เสียค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นจากเดิม อีกทั้ง ในส่วนของพ่อค้าคนกลางที่เข้ามารับซื้อกระเทียมในไร่ได้กดราคาระเทียมจนเหลือเพียงราคาโลกรั่มละ 8.40 บาท ซึ่งต่ำกว่าปี 2557 โดยผลผลิตกระเทียมสดจากรไร่ในปี 2557 ที่ผ่านมานั้น

เกษตรกรเคยได้รับราคาประมาณไร่ละ 100,000 บาท แต่ในปี 2558 ราคาที่ได้รับกลับลดลงเหลือเพียงไร่ละ 40,000-50,000 บาท

การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (Good Agriculture Practices: GAP) เป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยให้การเกษตรได้ผลผลิตสูงและคุ้มค่าการลงทุน ในกระบวนการผลิตมีความปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค และมีคุณภาพดีตามมาตรฐานที่กำหนด ในแนวทางนี้ได้มีการใช้ทรัพยากรที่เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความยั่งยืนทางการเกษตรและไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมุ่งให้เกิดกระบวนการผลิตที่ได้ผลผลิตปลอดภัย ปลอดภัยจากศัตรูพืชและมีคุณภาพ ประกอบด้วยข้อกำหนดเรื่องแหล่งน้ำ พื้นที่ปลูก การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร การเก็บรักษาและขนย้ายผลิตผลภายในแปลง การบันทึกข้อมูล การผลิตให้ปลอดภัยจากศัตรูพืช การจัดการกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตผลคุณภาพ และการเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว (ศูนย์บริการข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร, 2558) ในการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) นี้เป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยเพิ่มมูลค่าของผลผลิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ช่วยในการลดการใช้ทรัพยากรทางกายภาพ ได้แก่ แรงงาน วัตถุดิบ พลังงาน มลพิษ และของเสีย และจะเป็นแนวทางหนึ่งในการบรรเทาปัญหากระเทียมต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่างจากกระเทียมที่เข้ามาจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม GAP นี้อาจเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาได้เพียงในส่วนต้นน้ำหรือในกระบวนการผลิต ซึ่งจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมโยงให้เห็นถึงผลจากการปฏิบัติของ GAP ที่จะนำไปสู่กระบวนการในขั้นต่อไปอย่างมีคุณภาพคือ ขั้วกลางน้ำและขั้วปลายน้ำเพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาในทั้งระบบ ดังนั้น การวิจัยจึงมุ่งเน้นในการศึกษากระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน ที่ผ่านมาตรฐานการรับรอง GAP เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีการปลูกกระเทียมในปริมาณที่สูงของภาคเหนือ และทำการวิเคราะห์ถึงห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เพื่อแสดงให้เห็นถึงกระบวนการทั้งระบบที่มีคุณภาพ

ประเด็นคำถามในการวิจัยคือ

- 1) สถานการณ์การผลิตและการตลาดของกระเทียมที่ผ่านมาตรฐาน GAP ในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนเป็นอย่างไร
- 2) รูปแบบของห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมที่ผ่านมาตรฐาน GAP ในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนเป็นอย่างไร
- 3) มาตรฐาน GAP มีความเชื่อมโยงกับระบบห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนอย่างไร
- 4) ปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการดำเนินงานของห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมที่ผ่านมาตรฐาน GAP ในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน
- 5) สามารถสร้างแนวทางการพัฒนาของกระเทียม GAP ในจังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอนนี้ได้อย่างไร เพื่อให้เกิดศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การผลิตและการตลาดของกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนที่ผ่านมาตรฐานการรับรองตามระบบปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP)
- 2) เพื่อวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานและความเชื่อมโยงของผลจากการปฏิบัติของ GAP ของกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนที่จะนำไปสู่กระบวนการในขั้นต่อไปอย่างมีคุณภาพ
- 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนที่ผ่านมาตรฐานการรับรองตามระบบปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP)
- 4) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนที่ผ่านมาตรฐานการรับรองตามระบบปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP) เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เกษตรกรรู้ถึงสถานการณ์การผลิต การตลาด และการขนส่งกระเทียม รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกระเทียม GAP ภายในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน ซึ่งจะเป็ข้อมูลเพื่อวางแผนในด้านการผลิตและการตลาด และเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- 2) เกษตรกรรู้ถึงการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมของห่วงโซ่อุปทาน ปัจจัยที่มีผลกระทบในแต่ละกิจกรรม รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมนั้น ได้ส่งผลสะท้อนกลับมาเกษตรกรรมมากขึ้น ซึ่งทำให้เกษตรกรสามารถปรับปรุงกระบวนการผลิตของตนเองให้ตอบสนองห่วงโซ่อุปทานเพื่อให้ผลการดำเนินงานของห่วงโซ่อุปทานมีประสิทธิภาพทั้งระบบ
- 3) ผลจากการวิจัยทำให้เกษตรกรได้แนวทางในการพัฒนาทางด้านการผลิตและการตลาดกระเทียม GAP เพื่อการวางแผนของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและตลาดในอนาคต
- 4) ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในห่วงโซ่อุปทานของกระเทียม GAP ทั้งผู้จัดหาวัตถุดิบ ผู้ประกอบการแปรรูป ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผู้บริโภค ฯลฯ รวมถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของกระเทียม ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอันเป็นการยกระดับรายได้ให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมในจังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนที่ผ่านมาตรฐานการรับรองตามระบบปฏิบัติการทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มประชากรในห่วงโซ่อุปทานของกระเทียมที่ได้รับ GAP ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนทั้งระบบ ทั้งผู้จัดหาวัตถุดิบ เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียม ผู้ประกอบการ ผู้แปรรูป ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก รวมไปถึงผู้บริโภค นอกจากนี้ยังรวมถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเกี่ยวข้อง

